

Végh Tibor

Az önmozgó

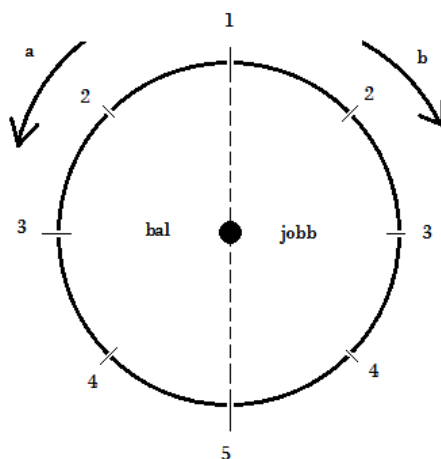
Újabb bizonyíték arra, hogy a Magyar Szent Korona világmodell

Pár éve az egyik TV-csatornán Egely György, a klasszikus fizikatudomány szerint lehetetlen (és így a szabadalmi hivatalok által elfogadhatatlan) jelenségekkel foglalkozó bátor fizikus bemutatott egy videofelvételt, amelyen egy (szíriai vagy libanoni?) amatőr feltaláló önmozgó szerkezete volt látható *működés közben*. (Azért nem nevezem "Örökmozgónak", mert az anyag előbb-utóbb elkopik.) Megpróbálom ezt a szerkezetet leírni, és

azt is, amennyit megértettem belőle. Kérem a tisztelt Olvasót, szigorúan ellenőrizze a gondolatmenetemet.

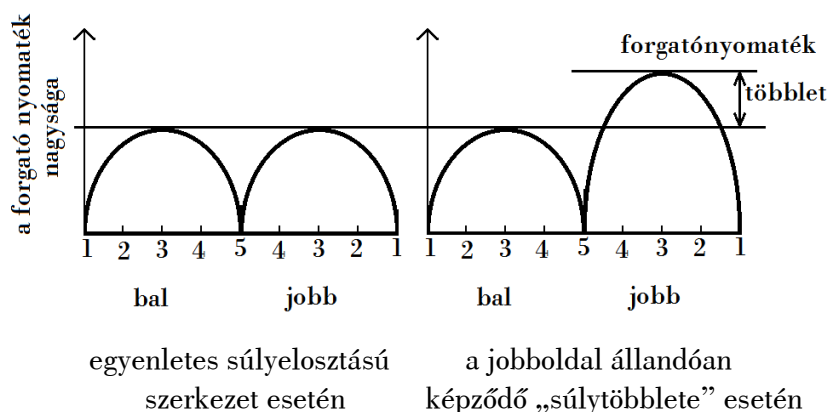
Ha van egy (függőleges síkban) forgásra képes szerkezet, amelynek (függőlegesen megosztott) egyik fele *folytonosan* „nehezebbé” tud válni, mint a másik fele, akkor a 2 fél közötti súlykülönbség forgatónyomatékként hat a szerkezetre és *állandó* mozgásban tartja. (Lásd az 1. sz. ábrát.)

A forgatónyomaték nagyságának alakulása kör alakú szerkezetben

a, b = a forgatónyomaték iránya a kör két felén

1... 5 = felvett mérési pontok a körön a forgatónyomaték nagyságának grafikonjához

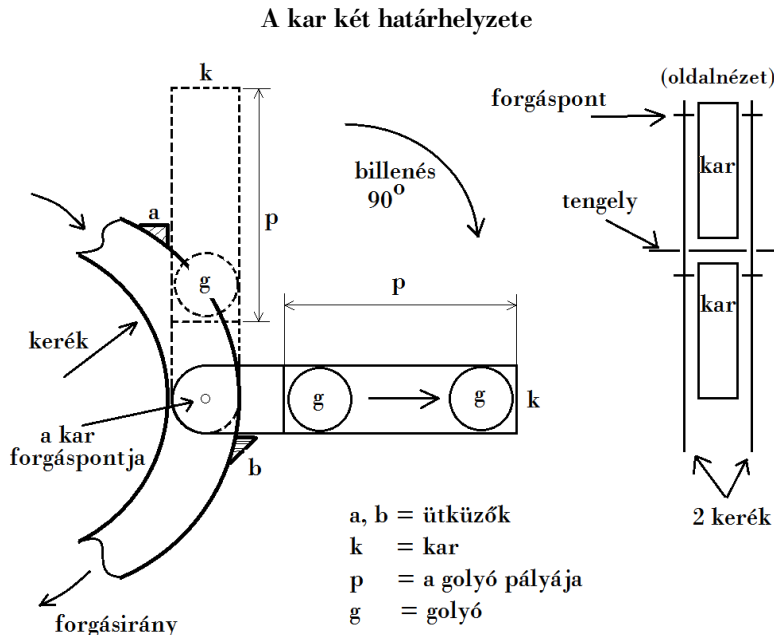
1. sz. ábra

Mi legyen a "forgásra képes" szerkezet? Természetesen kerék, ami tengelyen forog, és a tengely természetesen alá is van támasztva, de ezt az állványszerűséget most nem is ábrázolom. A ke-

réknek természetesen lehetnek küllői, de feltétlenül csak páros számban, hogy a (függőlegesen megosztott) 2 fél között ne állhasson elő súlykülönbség a kerék bármilyen helyzetében.

A keréken karok vannak. Ezek úgy vannak az egyik végükön a kerékhez rögzítve, hogy elfordulhassanak a kerék síkjával megegyezően. A karok 2 kerék között is elhelyezhetők. (Lásd a 2. sz. ábrát.) A karok lehetnek sínszerűségek, vagy cső, de

mindenesetre zárt pályát képezzenek egy golyó számára, amely a karok egyik végétől a másikig tud gurulni.

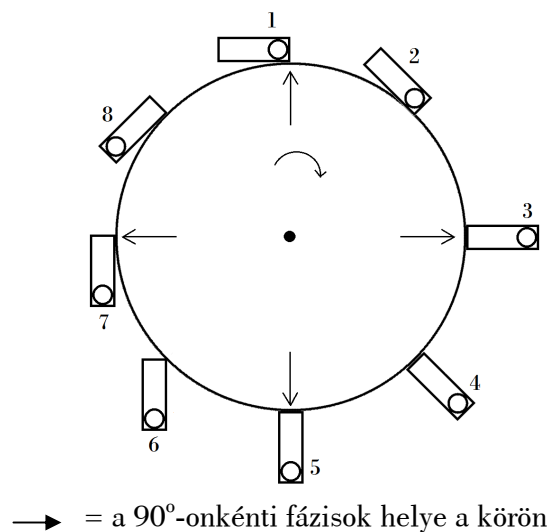
2. sz. ábra

A keréken ütközők vannak, minden kar előtt, és után. (Az "előtt" és "után" a jobbos forgásirány szerint értendő.) A karok előtti ütköző arra szolgál, hogy a kart a kör (a kerék) sugarával egyező helyzetbe hozza. A karok mögött levő ütköző pedig arra szolgál, hogy a kart a kerék sugarára merőleges helyzetben tartsa.

A karok helyzete a forgás során változik. Ezt a 3. sz. ábrán 8 karral ábrázolom. (De a szerkezet több karral is készülhet, természetesen csakis páros számban.) Az 1-es kar éppen a forgás felső pontján *túl jutott*, a golyó tehát a kialakuló lejtő külső végétől a kar belső (a felfüggesztés felőli) végéhez gurul, és ezzel lökést ad a forgáshoz. A 2-es kar közbülső helyzetben van az 1-eshez és 3-ashoz képest. Ugyanígy a 8-as a 7-eshez és 1-eshez képest. A 3-as kar *éppen túljutott* az első 90°-os helyzetben, ezért függőleges állásból vízszintesbe billen. Ezzel az ütközéssel forgásba hozza a kereket, (még nagyobb mértékben, mint az 1-es helyzetben a golyó), és a benne levő golyó a kar belső végétől kifelé, a külső végéhez lökődik, ami további energiát ad a forgáshoz. Az így messzire kinyúlt (3-as) kar nagyobb forgatónyomatékkal

bír, mint a vele szemben levő 7-es kar. A karok előtti ütköző még a 4-es kart is olyan helyzetben tartja, hogy kinyúltan nagyobb a forgatónyomatéka, mint a kerék másik oldalán levő 6-os karnak, amely függőlegesen lóg, ugyanúgy, mint az 5-ös kar legalul.

A karok és a golyók helyzetének *sematikus* ábrázolása a körforgás során

3. sz. ábra

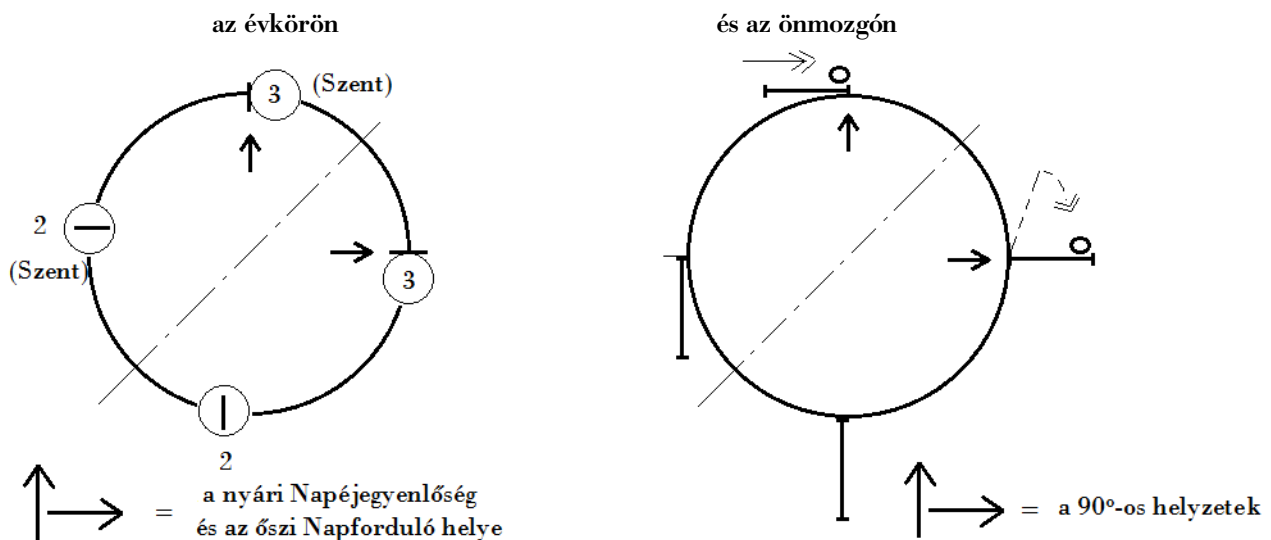
Összegezve: a szerkezet megvalósítja azt a – hihetetlennek tűnő – követelményt, hogy a kerék jobb oldala állandóan nagyobb forgatónyomatékot eredményező helyzetben van a *súlyeloszlás változása* folytán, mint a baloldala, így külső erő nélkül mozgásban tartja a szerkezetet.

És most térjünk vissza egy pillanatra a Szent Korona (általam) korábban tárgyalt *eszmei* szerkezetére, amely, a képek szentjei névünnepeinek az évkörön történt elhelyezése után a Boldogasszony-központúság tengelyét alakította ki. (Ősi Gyökér 2009/3) Az évkörben ugyanúgy 4 fontos pont, helyzet mutatkozik meg, mint a most tárgyalt

önmozgónál, és a 4 helyzet ugyanúgy egyértelműen szimmetriatengely meglétére utal, és ez a szimmetriatengely mindkét szerkezetben – a Szent Koronában is és az önmozgóban is – ugyanolyan irányú: a kör jobb felső negyedére mutat, vagyis ahol a döntő (...szó szerint a döntő, billenő...) mozzanat történik; az, ami mozgásba hozza a szerkezetet.

Mi más jelenthet ez, mint hogy a Szűz mozgatja, élteti a világot, (merthogy az élet = mozgás). Merthogy a körnek a Szűz csillagképének megfelelő helyén keletkezik az az erő, ami mozgatja a szerkezetet. (Lásd a 4. sz. ábrát.)

Az „utánállásos” helyzet azonossága és a szimmetriatengely egyezése

4. sz. ábra

Figyeljünk fel arra is, hogy az évkörön mindkét 3-személyes kettős ünnepnél (a nyári Napfordulónál és az őszi Napéjgyenlőségnél), az önmozgónál pedig a felső és a jobboldali fázisban u.n. „utánállásos” a helyzet! Vajon a Szent Korona tervezői-készítői is ismerték az önmozgó titkát, vagy épp azért tudták ők is megszerkeszteni azt, mert ismerték a Mindenséget mozgató erő jellegét, ami a Szt. Koronában is, és az önmozgóban is kifejeződik?

És itt a magyarázata a szvasztika alaki megjelenítésének is. (négykarú világmodell) A Szent Korona és a szvasztika összefüggését az Ősi Gyökér 2009/4 számában ismertettem.

A Szt. Korona eszmei rendszerében az évkörben a baloldalon 5 szent van 5 ünneppel, a

jobboldalon 11 szent 9 ünneppel, tehát itt is azt a bizonyos többletet láthatjuk, ami a forgáshoz szükséges! (Lásd az 5. sz. ábrát.) Ugyanakkor a csillagászati félévek között egyensúly van (:7+7 ünnep, 8+8 Szent III. 21.-IX. 23. között).

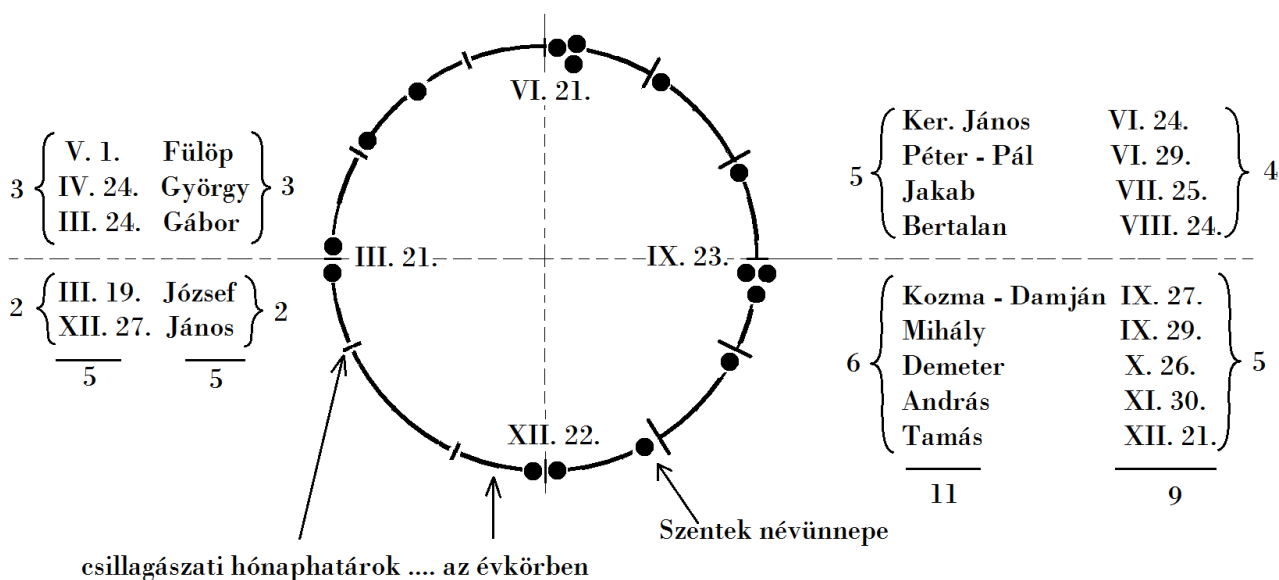
Az alcímben azért írtam „újabb” bizonyítékról, mert

- Molnárfi Tibor az „A Szt. Korona misztériuma” c. „A Szt. Korona és a kozmosz” alcímű könyvében (2000) már bemutatta, hogy a Szt. Korona méretarányai megegyeznek az egyiptomi Nagy Piramis méretarányaival,
- Németh Zsolt az „A magyar Szent Korona” c. könyvében (2007) kimutatta, hogy a Szt. Korona képeinek mintázata analógiában van a részecskefizikai elemekkel,

– jómagam pedig már 2002-ben észrevettem, hogy a Szt. Korona abroncsa (amelyről a mérnökök bebizonyították a szándékos asszimetriktusságot – lásd Ferencz Csaba "Szt. István király koronája" c. könyvét ugyancsak

2002-ből) azért asszimetriktus, mert az Eget, az égi kört jelképezi, márpedig a nyári Napfordulótól a téliig tartó ("jobboldali") csillagászati félév három nappal hosszabb, mint a másik félév.

A jobboldal többlete és a (III. 21.-IX. 23 közötti) csillagászati félévek kiegyensúlyozottsága (:3+4=2+5 ünnep, 3+5=2+6 Szent) a Szent Korona eszmei rendszerében

5. sz. ábra

Van olyan vélemény is, miszerint a kerék baloldali súlyának felemelése felemésztí az energiát, amit a jobboldalon a kar billenése és a golyók gurulása előídeáz, így a kerék csak meg-lóduhat, de nem marad forgásban. Lehet. Nem baj. (De persze ha pl. 30°-nál valamicskével odébb tudja forgatni a lökések elég sűrűen következ-nek egymás után ahhoz, hogy a forgás fennmarad-jon, ha ennek során szakaszosan lelassulások és felgyorsulások váltakoznak is. Valamicskével több, mint 22,5° lendítés esetén 16 kar... stb.) De nem is az igazából a fontos, hogy az "örökmoz-

gást" az ember az anyagi világban meg tudja-e va-lósítani, hanem az, hogy ez a felmerült párhuzam a figyelmünket a Szent Korona eszmei szerkeze-tére irányította, és így sikerült a világot mozgató szellemi erő működését jobban megértenünk. Merthogy *ami az anyagi világban nem lehetséges, az a szellem világában természetes*. Pl. ha van 2 zsemlém, és az egyiket odaadom valakinek, akkor nekem kevesebb marad. De ha 30 diákot meg-tanítok az 1xl-re, nem csökken az én tudásom, de sokan másoké növekszik. Ez a csoda, így működik a szellem.